

med. Er der derfor noget Land, som ikke behøver noget Farvningsforbud af Hensyn til Faren for en Forveksling af Margarine med Smør, er det Danmark, da en saadan Forfalskning daarligst kan finde Sted i det Land, som fremstiller det fineste Smørprodukt. Det maa være de Lande, som har daarligere Smørprodukter, som er interesserede i, at der kan skelnes mellem Margarine og Smør. Derfor burde det snarere være saaledes, at Danmark gik i Spidsen med Hensyn til at ophæve et saadant Farvningsforbud, men det er jo det modsatte, der er Tilfældet, det er Danmark med det fineste Smør, som har Forbudet, medens de andre ikke har det. Dette er ligesom at sætte en Plet paa det danske Smørs Ære, og jeg vil gerne bede det høje Ting om at være med til at fjerne denne Plet. Der synes jo ogsaa nu at være nogen Udsigt til, at det kan ske, eftersom det endelig lykkedes i sidste Samling at naa til Enighed i det andet høje Ting om Ophævelse af Farvningsforbudet. Faren for en Forveksling af Margarine med Smør synes mig heller ikke at være stor, fordi dette Forbud ophæves. Skulde der være nogen, som fristedes til at begaa en sliq formastelig Handling som at ville udgive Margarine for Smør, synes det mig dog i Sammenligning hermed at være en ringe Ting at farve Margارين, selve Forfalskningen er dog meget værre og en meget større Fejl af den paagældende end det at farve Margarine. Der er altsaa, tror jeg, ikke nogen virkelig holdbar Grund til at bevare det Standpunkt, vi hidtil har haft; det er forsvarligt og maaske ogsaa nødvendigt at gaa til at ophæve Farvningsforbudet.

Det andet Punkt i Margarineoven, om hvilket der har staaet Strid, er Bestemmelsen i § 7, som gaar ud paa, at Margarine ikke maa indeholde mere end 10 pCt. Smørfedt. Det ønskes nemlig, at den fremtidig ikke maa indeholde over 3 pCt. Denne Ændring er efter min Opfattelse ikke saa formaalstjenlig eller nødvendig som Ophævelsen af Farvningsforbudet. Man skal jo dog ikke søge at gøre Margارين saa daarlig som muligt, tværtimod, Margارين er efterhaanden blevet en saa nødvendig Forbrugsartikel i almindelige Husholdninger og et saa almindelig anerkendt Fødemiddel, at det gælder om, at Produktet bliver saa godt som muligt, og naturligvis bliver Margارين ikke bedre ved, at Smørprocenten nedsættes fra 10 til 3. Naar jeg alligevel stiller Forslag om en saadan Ændring, er det, fordi det under de tidligere Forhandlinger har vist sig nødvendigt at gaa

ind paa en saadan Nedsættelse, hvis man vil have Farvningsforbudet ophævet. I Virkeligheden betyder en saadan Nedsættelse af den tilladte Smørfedtprocent nu heller ikke, at Margارين vil blive forringet, thi Forholdet er det, at der ikke fremstilles ret megen Margarine her i Landet med saa høj en Smørfedtprocent, i Almindelighed ligger Procenten ikke over 3. Den foreslaaede Ændring vil derfor ikke medføre nogen større Forandring af den Vare, der fremstilles her i Landet. Af denne Grund har jeg fundet det rimeligt og forsvarligt, at man bøjer sig for dette Krav, som jeg altsaa principielt set ikke er saa glad for, men det vil være nødvendigt at gennemføre det for at skabe Mulighed for Ophævelse af Farvningsforbudet, og det betyder altsaa ikke saa meget, som det ser ud til paa Papiret. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtigt Fremme.

Det næste Forslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Indførelse af Lov Nr. 280 af 6. Maj 1921 om Kapitelstakstens Fastsættelse i de sønderjydske Landsdele*. Forslaget gaar ud paa at indføre de samme Bestemmelser i de sønderjydske Landsdele, som vi har i det øvrige Land, og det forekommer mig, at det ogsaa paa dette Omraade er forsvarligt og formaalstjenligt at søge at faa den samme Lovgivning i Sønderjylland som ellers i Landet. Det kan jo ikke være til nogen Gavn at bevare det Skel, der hidtil har været ved Kongeaaen. Ogsaa i Sønderjylland har man tidligere haft en saadan fast Beregning af Afgifter i Korn, der skal erlægges i Penge, men Reglerne har været ret uensartede og har derfor ikke virket tilfredsstillende. Der er da ogsaa kommet Andragende fra Sønderjylland om at komme bort derfra og ind under de samme Vilkaar, som findes i det øvrige Land. Dette er anbefalet af Kirkeministeriet, og Lovforslaget fremsættes derfor. I § 2 bestemmes det, at der i Lighed med Forholdene i det øvrige Land oprettes Kapitelstakstkredse for hvert Amt, og at der fastsættes Kapitelstakster i disse 4 Amter for Rug, Byg og Havre samt tillige for Hvede i Haderslev, Aabenraa og Sønderborg Amter. I § 3 bestemmes det, at der foruden Omregningen til Tøndemaal ogsaa skal være en Omregning til Hektoliter, fordi man nogle Steder i Sønderjylland har haft denne Omregning tidligere. Jeg skal hermed anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Endelig skal jeg have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Skovfogedelevs*